

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۲/۲۲

شهسوار سنگروال

په هند کې د لودیانو بری او د ماتې لاملونه

د غور د دنگو غرونو اتلان نه یوازې د تاریخ په پاڼو کې سنابل شوي دي بلکې په کیسو او استورو کې هم د دوی یادونه شوي ده.

د دغو هسکو غرونو د اتلان په لړ کې یو هم لودي تېر دی چې د غور په غرونو کې تم نشول او د هند تر نیمې وچې پورې ورسېدل.

مور د نړۍ یو شمیر بېلابېل ټبرونه او وگړي پېژنو چې په لومړي سر کې یې ډېر وروسته پاتې ژوند درلود خو د وخت په تېرېدو یې سیاسي، اقتصادي او ټولنیز ژوند کې ډېرې بریاوې په برخه شوې.

که چېرې افغانان د تاریخ په رڼا کې وڅېړو ډېرې داسې بېلگې مومو چې دغه تېر له خپل ابتدايي ژوند نه را واخله تر پادشاهي پورې رسېدلي دي .

مور د بېلگې په توگه لودیانو یادوو، چې له نن نه تقریباً زر کاله د مخه یې په ملتان کې د یوې واکمنۍ بنسټ کېښود. خو له بده مرغه چې د خپلو افغانانو له لاسه د غزنوي محمود په پلوی وځپل شول او د ملتان افغاني سلطنت یې ړنگ کړ.

همدغو افغانانو بیا د سلطان محمود د واکمنۍ د ټینګښت لپاره په سر کې همدغو لودیانو چې لودي ملک سلیمان د بېلگې په توگه یادولی شو، د دوی په مشرۍ د هندوستان په غزاګانو کې برخه واخسته.

کله چې غوري شهاب الدین په هندوستان برید وکړ بیا هم همدغه ملتاني لودیانو وه چې چې د ده ملا یې وتړله او د لودي ملک محمود په ډېرو هاندو هڅو د لودیانو په مټ د غوري شهاب الدین نامتو سپه سالار بختیار خلجي په تبت او اسام بریالي بریدونه وکړل له غوریانو نه وروسته چې د هند لودیانو، ورپسې سوریانو... له غلجیانو نیولي ان تر احمد شاه ابدالي پورې کله چې یو د بل پسې واک ته رسېدلي دي د ملتان لودیانو ونډه په کې د پام وړ ده.

هېڅ واکمن تېر په ناڅاپي توگه واک ته ندی رسېدلی بلکې د خپلو خلکو په مټ او مېړانه، په خپلې سر بندني او ځان تېرېدنې یې د واکمنۍ جوغه په سر کړې ده.

«لودي بهلول په ناڅاپي توگه واک ته ندی رسېدلی بلکې همدغه پښتانه مشران وه چې یو نسل بل ته د دې وس برابر کړی دی چې یو د بل پسې پښتانه مشران د تاج و تخت څښتنان شي.»^۱

د تاریخ مرصع له څرګندونو نه ښکاري چې د سلطان بهلول د کارنامو په تړاو، د ده له قوله کارلي دي چې په هندوستان کې د پښتنو زور او ځواک د نورو سیمه ییزو واکمنو په پرتله ډېر وه. نو ځکه خو لودي بهلول د خپل قوم په مټ واک ته ورسېد. «دا یو څرګند حقیقت دی کله به چې پښتنو واکمنو په هندوستان کې د واک د کمزورۍ تنگسه راغله نو دوی به پښتنو سیمو ته له پېښوره را واخله تر غزني او کسي غره شاوخوا سیمو پورې احوال ولېږه نو بیا به یې نور پښتانه ځوانان را وبلل...»^۲

دا کار لودي بهلول هم د خپل واک او ځواک لپاره کړی دی چې په هندوستان کې د خپل قدرت لمن پراخه کړي. لودي بهلول د تاریخ مرصع په حواله ویلي دي:

«پخپل ملک کښ عمر په ستونزو او فقر تېره وي غواړم چې دوی له وطن را طلب کړم او منصب جاگیر په هندوستان کښ ورکړم چې له تنگی او تنگ خرڅی څخه خلاص شي او زه هم به په قوت او په مدد د دوی په خپلو غلیمانو غالب دست شم وارو په فکر د بهلول افرین ووي... بی شماره پښتانه له کوهستانه دروه په ملازمت د سلطان راغلل.»^۳

لودي بهلول د ملک کالاخان زوی د بهرام لمسی د احمد کړوسی د شاهوکودی کېږي. چې شاهو بیا د اسحاق زوی او د پرنگي لمسی، د سیاني کړوسی او د لودي کودی کېږي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولی

دا چې د لودي بهلول تېرسوي، څرنگه تر هندوستانه ورسېدل په دې اړه د افغانستان د قومونو په تاريخ كې راغلي دي: «د فېروز شاه د واکمنۍ په مهال د لودي بهلول نيکه «بهرام» له خپل مشر ورور نه خپه شوملتان ته لاړ. نوموړی هلته حكومتي ملازم شو خو كله چې خضر خان د فېروزشاه لخوا د ملتان په حكومت وټاكل شو، بيا خضر خان ته ورغی او هغه له ځان سره ونيوه.» (۴)

كله چې د خضر خان دبنمن ملو اقبال خان د لودي بهلول د تره لخوا له مينځه لاړ نو خضر خان ده ته د «اسلام خاني» او د هند وياړلی باوري لقب ورکړ او د «سرهند» حكومت يې هم ور وسپاره.

سلطان شاه خپل ورور ملك كالا خان د بهلول پلار بيا د ملتان له صوبه دار «نصرخان» سره ملازم كړ. لودي بهلول په داسې مهال په ملتان كې زوكړی شو، چې مور يې دخونی دولېدلو له كبله په ۸۱۴ هـ كال مړه شوه او بيا د مور له مړينې وروسته وزېږېد.

د ده له زوكړې نه اووه (۷) كاله وروسته تره يې سلطان شاه د خضر خان لخوا د سرهند حكومت مشر وټاكل شو. نوموړي پرته له ملك كالاخان نه نور ټول وروڼه له ځان سره سرهند ته يوړل. د بهلول پلار كالاخان په ملتان كې وه چې له بده مرغه له نيازيو پښتنو سره په يوه جگړه كې ومړ.

د لودي بهلول تره اسلام خان چې وروسته د ده خسر هم شو د خپل مشر ورور كونډه يې له ځان سره سرهند ته يووړه، په لوی خان اسلام خان بهلول دومره گران وه چې ټولو به له ډېره نازه «بلو» باله. همدغه بلو وه چې په لودي بهلول ياد شو او په پای كې د هندوستان ټولواك شو.

لودي بهلول څرنگه واک ته ورسېد؟

لودي بهلول لومړی د اسونو سوداگري كوله او د خپلو ترونو هريو د اسلام خان او فېروز خان په باور به يې له پښتونخوا نه اسونه راوستل او بيا به يې په هندوستان پلورل.

د ۸۳۷ - ۸۴۷ هـ كالو په مينځ كې لودي بهلول دومره مشهور شو چې د خپل اكا اسلام خان په پېژند كلو د سلطان محمد شاه حضور ته ورغی د ده اسان يې ډېر خوښ كړل او بيا يې په قېمت كې ورته د پنجاب د لويې سيمې ماليه ورکړه.

له يوې خوا د ملك بهلول زياتېدونكې شهرت وه چې د خپلې زورورتيا او ځيركتيا له مخې يې له ياغيانو نه ماليه ټولوله او له بلې خوا د سلطان محمد شاه كمزوري وه چې د ده د واک لاندې سيمې يو د بل پسې پاڅېدلې.

سلطان چې د نوموړي زورورتيا وليده نو ده ته يې د هغې سيمې د ايل كېدو امر ورکړ چې كلونه كلونه ياغي وه. ملك بهلول په ډېره زورورتيا له هغو څخه ماليه هم را ټوله كړه او بيا بريالې ډيلي ته را ستون شو. دا هغه مهال دی چې اسلام خان خپله لور «شمسو بي بي» په نكاح وركړه. له دې سربرېره اسلام خان كوښښ كاوه چې خپل وراره له خپلو زامنو وړاندې وښيي دا ځكه چې ده په بهلول كې داسې څه ليدل چې د ده له مرگ نه وروسته، دی كولاى شي چې د سرهند حكومت اداره كړي.

همدا لامل وه چې په ۸۴۰ هـ كال كله چې اسلام خان ومړ، نو بيا يې د سرهند واک پخپل لاس كې واخست. ولي له بده مرغه چې د اسلام خان زوی قطب خان او كاكايي فېروزخان له ملك بهلول سره مخالف شول.

خو ده كوښښ وكړ، چې خپل تره په خوا كې ونيسي او خپل ځان پياوړی كړي. كله چې سلطان محمد شاه خبر شو نو بيا يې د ملك سكندر جنگ او نورو ځواكونو په ملتيا امر وكړ، چې بهلول لاس ترلی ډيلي ته راولي.

پښتنو چې دومره لوی ځواك وليد، نو غوره يې وگڼله چې له سرهند نه غرو ته مخه كړي. كله چې ملك سكندر ډگر خالي وليد نو ځواب يې واستوو چې ولي مو مېنې پرې اېښي دي؟ راشی چې د خبرو له مخې ستونزې حل كړو.

بهلول پدې پوهېده چې دا يو غولوونكی گواښ دی، بيا هم تره يې ملك فېروز خان راغی ولي كورنۍ يې بيا هم بهلول او خپل زوی شاهين خان ته پرېښوده.

ملك سكندر او جسرت نه يوازې د فېروز خان په بند او د ده د ملگرو په وژنه اکتفاء ونكړه بلكې د دوی د كورنۍ د نيولو لپاره غرو ته مخه كړه. ډېر پښتانه يې ووژل ان دا چې د شاهين خان او د ده د ملگرو ككړۍ يې سرهند ته واستولې او بيا يې فېروز راوغوښت چې د خپل زوی ككړۍ درباريانو ته ور وښيي.

نو هره ككړۍ به چې فېروز خان لیده نو ورته به يې ويلې پېژنم يې. كله چې د زوی شاهين ككړۍ وربنكاره كړه ويلې نه پېژنم. د لښكر څو تنو وويل: دا سړی له مور سره په ډېرې زورورتيا وجنگېد. نو بيا فېروز خان وويل: هو، دغه ننگيالی پېژنم، دا زما د زوی شاهين خان ككړۍ ده.

جسرت ورته وويل چې ولي دې د مخه انكار وكړ؟ ما ويل نه چې په مېرانه نه وي مړ شوی. اوس شكر پوه شو چې مېرني بهلول ژوندی دی، هغه به هر مور له تاسو كسات واخلي.

ملك بهلول له پښتنو ځوانانو نه يو پياوړی لښكر تيار كړ او په داسې حال كې چې تره يې فېروز خان هم له زندانه تښتېدلی وه. د تره زوی قطب خان هم پېښو اوښيار كړی وه، نو ځكه دوی هم مټي را ونغارلي او مېرني يې په ځان را ټول كړل.

د ډيلي حكومت د بري جشن ونيو او بيا يې نايب السلطنه شرقي، چې په حسام خان هم يادېده د يوه لوی، لښكر سره د لودي پښتنو د خپلو لپاره سرهند ته را روان شو.

لودي بهلول د خضر اباد او شاهپور تر مينځ سيمه کې پرې خونړۍ بريد وکړ، نه يوازې يې د سر هند د پښتنو کسات واخست بلکې شرقي په ډېره بده ورځ مخ په ډيلي بېرته ستون شو.

بهلول پدې فکر چې د واک خپلول په توره نه، بلکې يوه داسې سياسي چلند ته هم اړتيا ده، چې دښمن داسې ووهي چې د ده ځواک ته پکې زيان و نه رسېږي.

نو په همدې بنسټ يې يو ليک سلطان محمد شاه ته واستوه، چې زما او ستا تر مينځ سياسي بې باوري د حسام خان لخوا را مينځته شوې ده. بڼه به وي چې نوموړي پر ځای حميد خان وټاکل شي او زه ستا هماغه پروني نوکر يم.

سلطان د حسام خان کمزوري په خپلو سترگو وليده، چې له جگړې نه ټينتېدلی وه نو د ملک بهلول ليک يې ومنه نوموړی يې وواژه او پر ځای يې حميد خان وټاکه.

لدې پېښې وروسته يو شمېر سيمه ييز واکمن زړور شول. په سر کې خلجي سلطان محمود دستي خپلې لښکرې پر ډيلي ور وځپړولې. سلطان محمد شاه ته چې د ملک بهلول توره څرگنده وه، نو بهلول يې له سرهنده ډيلي ته وغوښت چې د «مالوي» د لښکرو په وړاندې ودرېږي.

ملک بهلول د خپلو شل زرو ځوانانو پرمت د هغه مخې ته ودرېد. په دغه وخت کې د هند يوه بل سيمه ييز واکمن سلطان احمد شاه د مالوي په پلازمېنې بريد وکړ. سلطان محمود ډېر ژر په همدې پلمه ستون شو او بيا بهلول پرې بريد پيل کړ، چې په پايله کې خلجي محمود وټينتېد او ډېرې وسلې او ولجې د لودي بهلول لښکر لاسته ورغلي.

لودي بهلول بيا جسرت ته مخ وړاوه او هغه بيا د سولې وړانديز وکړ او په څنگ کې يې د ډيلي سلطنت مبارکي هم ورکړه. نوموړي نه غوښتل چې له هر چا سره دښمني وکړي. نو د هغه وړانديز يې ومانه.

د بهلول له دغه بري وروسته له لاهور نيولې تر پاني پټ پورې ملک پخپله ولکه کې را ووست. ولي کله چې سلطان محمد شاه د درباريانو په لمسونه، په ۸۴۶ هـ کال لودي بهلول د يوه ليک په ترڅ کې و گواښه. نو دا وه چې د دواړو لورو تر مينځ اړيکې خړې پرې شوې.

له دې کبله لودي بهلول دا غوره وگڼله چې ځان د سرهند سلطان اعلان کړي. ولي په دې هيله وه چې د ډيلي له نيولو وروسته به خطبه او سکه د ده پنوم اړول کېږي.

لږه موده وروسته د ۸۴۷ هـ کال په پای کې سلطان محمد شاه ومړ او په ځای يې زوی سلطان علاوالدين د «عالم شاه» پنوم پاچا شو.

د ده دواکمنۍ په مهال لا سيمه ييزې واکمنۍ ډېرې شوې ان دا چې د ډيلي په څو کيلومتري کې يو سيمه ييزه واکمنۍ د دريا خان لودي وه. که له يوې خوا سلطان بهلول په لاهور کې د خپل واک د پراختيا جشن نيوه او له بلې خوا يې غوښتل چې له کسې غره نه پښتانه مېرني د ډيلي د نيولو لپاره را وغواړي او دريمه دا چې د حميد خان لخوا ډيلي ونيول شو او خپل سلطنت يې اعلان کړ.

لودي بهلول په ډېرې چټکۍ ځان ډيلي ته ورسوه او کله چې له حميد خان سره وليدل نو ورته وې ويل پاچاهي دې مبارک شه. نو هغه ورته کړه زه يو سرتېری او ستا سپه سالار يم زما يې له پاچاهۍ سره څه؟! په پای کې خبره دې ته ورسېده چې د حميد خان او بهلول په مينځ کې درباريانو داسې درز واچوه، چې لودي بهلول دې ته اړه شو چې بشپړ واک ترلاسه کړي. عالمشاه خپل ځان بهلول ته نژدې کړ او ځان يې تر دغه وخته قانوني پاچا گناه. نوبيا يې له پاچاهۍ استعفا وکړه او بهلول يې د پاچاهۍ وړ وگناه.

بهلول ۲۶ کلن وه ډيلي کې خطبه د ده په نوم وويل شوه او پاچا شو.

کله چې لودي بهلول د هند د چارو واک ترلاسه کړ په پوره ځيرکتيا يې د حکومت چارې جوړې او سمې کړې. ولي بيا هم د ده دښمنان ارامه کېناستل د ده په وړاندې ودرېدل.

د هند هېواد په بېلابېلو سيمو کې سيمه ييزه واکمنو او ان د ډيلي د تخت وارثينو د ده په ضد د جگړې اعلان وکړ چې مور سلطان محمود شرقي د بېلگې په توگه يادولی شو.

نوموړي درې خونړي بريدونه وکړل. ولي نه يوازې سلطان بهلول د خپل افغاني غرور له مخې په شا نشو، ان د ده خواښې او د اسلام خان کونډې مستو بي بي هم د يوې مېړه مخې مېرمن په څېر د شرقي د بريدونو په وړاندې کلکه ودرېده او د هغه بريدونه يې په شا وتمبول.

له ده نه پرته سلطان محمد شاه شرقي چې د سلطان محمود شرقي له مړينې وروسته «بي بي راجي» د ده په ځای پاچا کړ، همدا ډول د محمد شاه شرقي له مړينې وروسته سلطان حسين شرقي، ميواتي احمد خان، د کشميريانو بريدونه او په لسگونو نورې جگړې يادولی شو.

ولي بيا هم مېرني بهلول د دې ټولو بريدونو مخه ونيوه او په ډېرې اوسپنايي يې ۳۸ کاله، ۸ مياشتې او ۸ ورځې پاچاهي وکړه او د (۸۰) اتيا کالو په عمر مړ شو چې اوس يې هديره په هغه کلا کې چېرته چې د نصرالدين چراغ هديره ده. يانې د زاړه ډيلي په هغه کلا کې چې هر دېوال يې دوه کيلو متره اوږدوالی لري .

(نوربیا)

د پانو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليزولو مخکې په څير و لولئ